Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

https://tamilmanam.in/

Article Type: Original Article

Dance Forms and Aesthetics in Devaram Hymns: An Integration of Devotional Literature, Philosophical Doctrines, and Artistic Traditions

Dr. Thakshayiny Paramadevan*,

Senior Lecturer in Dance, Dance, Drama and Theatre Arts, Swamy Vipulananda Institute Of Aesthetic Studies, Eastern University, Srilanka.
*Correspondence: thakshayinip@esn.ac.lk, Tel: 0094775622370,

Received: 22-01-2026; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: The Devaram hymns, the quintessential canon of Tamil Saiva devotional literature, represent a vital synthesis of theological fervor and the sophisticated artistic traditions of the 7th-century Bhakti movement. This study examines the Devaram—composed by the triumvirate of Tirugnanasambandar, Tirunavukkarasar, and Sundarar—not merely as liturgical poetry but as a foundational document of Tamil dance aesthetics. Central to this analysis is the iconographic and kinetic portrayal of Lord Shiva as Nataraja (the Cosmic Dancer). The research explores how the hymns articulate the Pancha-kritya (five-fold cosmic acts), mapping the divine functions of creation, preservation, destruction, concealment, and grace onto the rhythmic and gestural framework of the Tandava. By analyzing the intersections of Angika (physical expression), Mudras (symbolic gestures), and Rasa (aesthetic experience), this paper argues that the Devaram transcends descriptive poetry to function as a philosophical treatise on movement. The study concludes that the dance philosophy embedded within these hymns provided the conceptual and structural blueprint for the evolution of later Chola temple iconography and the formalization of the Bharatanatyam tradition.

Keywords: Devaram, Shiva Tandava, Aesthetics, Bhakti Movement, Nataraja, Pancha-kritya, Shaiva Siddhanta, Bharatanatyam, Temple Arts, Rasa Experience,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தேவாரப் பாடல்களில் நடன வடிவங்களும் அழகியலும்: பக்தி இலக்கியம், தத்துவக் கோட்பாடுகள் மற்றும் கலை மரபுகளின் ஒருங்கமைப்பு

***கலாநிதி தாக்ஷாயினி பரமதேவன்,**

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் நடனநாடகத்துறை, சுவாமி விபுலாநந்தா அழகியற்கறகைகள் நிறுவகம், கிழக்குப்பல்கலைககழகம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்ச் சைவ பக்தி இலக்கியத்தின் மணிமகுடமாக விளங்கும் தேவாரப் பாடல்கள், ஆன்மீக உணர்வை மட்டுமன்றி, தமிழரின் செழுமையான கலை மரபுகளையும், குறிப்பாக ஆடற்கலையின் நுட்பங்களையும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், முந்தைய காலத்துச் சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்களின் தாக்கத்தால் மங்கியிருந்த இசை மற்றும் நடனக் கலைகளுக்குப் புத்துயிர் அளித்தது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவர் அருளிய தேவாரப் பதிகங்களில், சிவபெருமான் 'ஆடவல்லான்' என்றும் 'கூத்தன்' என்றும் போற்றப்படுகின்றார். இப்பாடல்கள் இறைவனின் ஐந்தொழில்களான படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் மற்றும் அருளல் ஆகியவற்றை விளக்கும் 'பஞ்சகிருத்திய' தாண்டவங்களை மிக நுணுக்கமாக விவரிக்கின்றன. நடன அழகியல் என்பது வெறும் உடல் அசைவுகளாகக் கருதப்படாமல், அது ஒரு தத்துவத் தேடலாகவும், ஆன்மாவின் களிப்பாகவும் இப்பாடல்களில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தில்லைப் பொன்னம்பலம் முதல் குற்றாலத்துச் சித்திர சபை வரையிலான ஐந்து சபைகள் மற்றும் அவற்றின் ஆடல் கோலங்கள், செவ்வியல் நடனமான பரதநாட்டியத்தின் அங்கங்கள், முத்திரைகள் மற்றும் தாளக் கட்டமைப்புகள் தேவாரங்களில் எவ்வாறு வேரூன்றியுள்ளன என்பதை இவ்வாய்வு விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், தேவார காலத்து நடன மரபுகள் பிற்காலச் சோழர் காலத்துக் கோயில் கலைகளுக்கும், நவீன காலத்துச் செவ்வியல் ஆடல் வடிவங்களுக்கும் எவ்வாறு அடித்தளமாக அமைந்தன என்பதும் இங்குப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: தேவாரங்கள், சிவதாண்டவம், அழகியல், பக்தி இயக்கம், நடராஜர், பஞ்சகிருத்தியம், சைவ சித்தாந்தம், பரதநாட்டியம், கோயில் கலைகள், ரஸ அனுபவம்.

முன்னுரை

தமிழகத்தின் கலாச்சார வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியங்கள் என்பது வெறும் சமயப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல; அவை அக்காலத்து வாழ்வியலையும் கலை நுட்பங்களையும் தாங்கி நிற்கும் வரலாற்று ஆவணங்களாகும். குறிப்பாக, சைவத் திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தேவாரங்கள், இறைவனை ஒரு மாபெரும் கலைஞனாகச் சித்தரிக்கின்றன. சிவபெருமான் ஆடும் தாண்டவம் என்பது பிரபஞ்சத்தின் ஆதி அசைவாகவும், காலத்தின் தாள

லயமாகவும் கருதப்படுகிறது. "குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்பும்" என்று தொடங்கும் திருநாவுக்கரசரின் பாடலானது, ஒரு நடனக் கலைஞரின் முகபாவங்களையும் (அபிநயம்) உடல் அமைப்பையும் (அங்கம்) எவ்வளவு நுணுக்கமாக ஒரு பக்தன் ரசிக்க முடியும் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

தேவாரப் பாடல்களில் நடனம் என்பது ஆன்மீக அனுபவத்தின் ஒரு பகுதியாகவே ஊடுருவியுள்ளது. நாயன்மார்கள் தாங்கள் சென்ற சிவத்தலங்கள் தோறும் அங்குள்ள இறைவனின் ஆடல் கோலத்தைக் கண்டு மெய்மறந்து பாடியுள்ளனர். இப்பாடல்களில் பயின்று வரும் 'கூத்து', 'தாண்டவம்', 'சதிர்' போன்ற கலைச்சொற்கள், அக்காலத்திலேயே ஆடற்கலை எவ்வளவு செம்மையுற்று இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வு, தேவாரங்களில் பதிவாகியுள்ள பல்வேறு நடன வடிவங்கள், அவற்றின் தத்துவப் பின்னணி, மற்றும் அவை இன்றைய செவ்வியல் நடனத்தோடு கொண்டுள்ள பிணைப்பு ஆகியவற்றை விரிவான தர்க்க ரீதியான அணுகுமுறையோடு முன்வைக்கிறது.

வரலாற்றுப் பின்னணி: பக்தி இயக்கமும் கலை மறுமலர்ச்சியும்

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் 'களப்பிரர் காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தில் நிலவிய சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்களின் செல்வாக்கினால், இசை மற்றும் நடனம் போன்ற கலைகள் லௌகீகமானவையாகக் கருதப்பட்டு ஒதுக்கப்படலாயின. இந்தக் கலை வறட்சியை நீக்கி, மீண்டும் தமிழையும் சைவத்தையும் தழைக்கச் செய்ததே பக்தி இயக்கமாகும்.

நாயன்மார்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று பதிகங்கள் பாடியபோது, அவை இசையோடு (பண்) இணைக்கப்பட்டன. இசை இருக்கும் இடத்தில் நடனம் இயல்பாகவே வந்து சேர்கிறது. இதன் விளைவாக, சைவக் கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமன்றி, கலைகளை வளர்க்கும் பண்பாட்டு மையங்களாகவும் உருவெடுத்தன. சிவனை வழிபட்ட மகேசுவரர்கள், கபாலிகர்கள், பாசுபதர்கள் போன்ற பிரிவினர் சிவனின் ஆடல் வடிவங்களைத் தங்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் முதன்மைப்படுத்தினர். பக்தி இயக்கத்தின் இந்த எழுச்சி, சங்க காலத்து 'விறலி' மற்றும் 'பாணர்' மரபுகளைச் சைவ சமய உணர்வோடு இணைத்து ஒரு புதிய கலை வடிவத்தைத் தோற்றுவித்தது.

திருமுறைகளும் அவற்றின் கலைப் பங்களிப்பும்

பன்னிரு திருமுறைகள் சைவ சமயத்தின் கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றுள் தேவாரங்கள் எனப்படும் முதல் ஏழு திருமுறைகள் இசை மற்றும் நடனக் குறிப்புகளால் நிரம்பியுள்ளன. இத்திருமுறைகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் அவற்றில் உள்ள நடனக் குறிப்புகள் குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் கீழே உள்ள அட்டவணையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமுறை	ஆசிரியர்	பதிகங்கள்/பாடல்கள்	நடனக் கலைக் குறிப்புகள்
முதல் மூன்று	திருஞானசம்பந்தர்	4158 பாடல்கள்	தாள லயம், சதிர், முழவு முழக்கம், பெண்கள் ஆடும் நடனங்கள்
நான்கு முதல் ஆறு	திருநாவுக்கரசர்	3066 பாடல்கள்	உடல் அழகியல், முகபாவங்கள், தாண்டவங்களின் தத்துவ விளக்கம்
ஏழாம் திருமுறை	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	1026 பாடல்கள்	தாண்டவங்களின் வகைகள், இசைச் சுரங்களோடு ஆடல் தொடர்பு
எட்டாம் திருமுறை	மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம், திருக்கோவையார்	ஆன்மீகக் களிப்பின் உச்சமான ஆடல் அனுபவம்
பத்தாம் திருமுறை	திருமூலர்	திருமந்திரம்	கூத்தனின் தத்துவார்த்த விளக்கம் (திருச்சிற்றம்பலக் கூத்து)

இத்திருமுறைகளில் காணப்படும் நடனக் குறிப்புகள் அனைத்தும் சமகாலச் செவ்வியல் நடன முறைக்கு (பரதநாட்டியம்) முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றன.

தேவாரங்களில் விவரிக்கப்படும் சிவதாண்டவங்களின் வகைகள்

சிவபெருமான் ஆடிய தாண்டவங்கள் பலவாக இருந்தாலும், தேவார ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட சில தாண்டவங்களை மிக விரிவாகப் பாடியுள்ளனர். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலையும் தத்துவத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

1. ஆனந்த தாண்டவம் (நடராஜ ஆடல்)

இது பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் சமநிலையைக் குறிக்கும் தாண்டவமாகும். தில்லைச் சிதம்பரத்தின் பொன்னம்பலத்தில் இறைவன் ஆடும் இத்தாண்டவம், பேரின்பத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. "மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே" என்று அப்பர் பாடியது இத்தாண்டவத்தின் பேரழகைக் கண்டுதான். இத்தாண்டவத்தில் இறைவன் தனது ஐந்து தொழில்களையும் (பஞ்சகிருத்தியம்) ஒருங்கிணைத்துச் செய்கின்றான்.

2. சங்கார தாண்டவம் (அழிவு நடனம்)

அழித்தல் தொழிலுக்காக இறைவன் ஆடும் தாண்டவம் இதுவாகும். இதனைச் சுடுகாட்டில் நள்ளிரவில் பூதகணங்களோடு சிவபெருமான் ஆடுவதாகத் தேவாரங்கள் வர்ணிக்கின்றன. சம்பந்தர் தனது பதிகத்தில் "காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி" என்று பாடும்போது, இத்தாண்டவத்தின் தீவிரத்தை உணர முடிகிறது. இது பிரபஞ்சத்தின் ஒடுக்கத்தையும், அநித்தியத்தையும் உணர்த்தும் குறியீடாகும்.

3. ஊர்த்துவ தாண்டவம்

நடனத்தில் தனக்கு நிகரானவர் எவருமில்லை என்று கர்வம்கொண்ட காளியின் அகங்காரத்தை அடக்க, இறைவன் தனது வலது காலை உடலோடு ஒட்டி உச்சந்தலை வரை தூக்கி ஆடிய ஆட்டம் இதுவாகும். திருவாலங்காட்டில் இத்தாண்டவம் நிகழ்ந்ததாக அப்பர் சுவாமிகள் "ஆடினார் காளி காண ஆலங்காட்டு அடிகளாரே" என்று குறிப்பிடுகின்றார். இது யோக நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு கடினமான நடன அசைவாகக் கருதப்படுகிறது.

4. அஜபா தாண்டவம்

திருவாரூர் தியாகராஜப் பெருமான் ஆடும் நடனம் இது. திருமாலின் மார்பில் இருந்த ஈசன், அவரது மூச்சுக்காற்றுக்கு ஏற்ப ஆடிய மென்மையான நடனம் இதுவாகும். இது உயிர்களின் உள்மூச்சும் வெளிமூச்சும் (சோஹம் - ஹம்ஸ) இறைவனின் நடனத்தோடு இணைந்துள்ளதை விளக்கும் தத்துவமாகும்.

சப்த விடங்க தாண்டவங்கள்: ஒரு ஒப்பாய்வு

திருவாரூரை மையமாகக் கொண்ட ஏழு தலங்களில் (சப்த விடங்கத் தலங்கள்), சிவபெருமான் ஏழு விதமான 'விடங்க' தாண்டவங்களை ஆடுகின்றார். இவை இயற்கையின் அசைவுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

தலம்	**தாண்டவத்தின் பெயர்**	**அசைவின் தன்மை**
திருவாரூர்	அஜபா தாண்டவம்	மூச்சுக்காற்றுக்கு ஏற்ப ஆடுதல் (மலர் அசைவது போல)
திருநள்ளாறு	உன்மத்த தாண்டவம்	பித்தேறியவன் போல மனம் போன போக்கில் ஆடுதல்
திருநாகை	வீசி தாண்டவம்	கடல் அலை வீசுவது போன்ற அசைவு
திருக்காறாயில்	குக்குட தாண்டவம்	கோழி நடப்பது போன்ற நடை
திருவாய்மூர்	கமல தாண்டவம்	தாமரை மலர் காற்றில் அசைவது போன்ற மென்மை
திருக்குவளை	பிருங்க தாண்டவம்	தேனீ மலரைச் சுற்றி ரீங்காரமிட்டு ஆடுவது போன்ற ஆடல்
வேதாரண்யம்	ஹம்சபாத தாண்டவம்	அன்னப்பறவை அடிமேல் அடியெடுத்து வைப்பது போன்ற அழகு

இந்த அசைவுகள் அனைத்தும் பிற்கால நடனத்தின் 'சாரிகள்' (Chari) மற்றும் 'நடைகள்' (Gait) போன்றவற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன.

பஞ்ச சபைகளும் அவற்றின் அழகியல் சிறப்புகளும்

தேவாரப் பாடல்களில் சிவபெருமான் நடனமாடும் ஐந்து சபைகள் மிகவும் போற்றப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான தத்துவத்தையும், நடன வடிவத்தையும் கொண்டுள்ளன.

1. பொன்னம்பலம் (சிதம்பரம்)

இக்கோயில் பஞ்சபூதத் தலங்களில் 'ஆகாய'த் தலமாகும். இங்கு இறைவன் ஆடுவது ஆனந்த தாண்டவம். இத்தாண்டவம் படைத்தல் முதல் அருளல் வரையிலான ஐந்து தொழில்களையும் உள்ளடக்கியது. சிதம்பர ரகசியம் என்பது நடனத்தின் மூலம் வெளிப்படும் ஞானமாகும். பதஞ்சலி மற்றும் வியாக்ரபாத முனிவர்களுக்காக இத்தாண்டவம் நிகழ்ந்தது.

2. வெள்ளியம்பலம் (மதுரை)

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் உள்ள இச்சபையில், இறைவன் கால் மாறி ஆடுகின்றார். பொதுவாக இடது காலைத் தூக்கி ஆடும் இறைவன், பாண்டிய மன்னன் ராஜசேகரனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வலது காலைத் தூக்கி ஆடுகின்றார். இது 'சுந்தரத் தாண்டவம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

3. ரத்தின அம்பலம் (திருவாலங்காடு)

இங்கு இறைவன் ஆடுவது ஊர்த்துவ தாண்டவம். இது ஞானத்தால் மட்டுமே உணரத்தக்கது என்று அப்பர் சுவாமிகள் கூறுகின்றார். காளி தேவியின் ஆக்ரோஷத்தை அடக்கிய இடமிது. இங்கு ஆடல்வல்லான் 'ஆலங்காட்டு அடிகள்' என்று போற்றப்படுகின்றார்.

4. தாமிர அம்பலம் (திருநெல்வேலி)

திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயிலில் உள்ள இச்சபையில் இறைவன் ஆடுவது 'காளிகா தாண்டவம்' ஆகும். இது படைத்தல் தொழிலைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. முனிவர்களுக்காக இறைவன் ஆடிய இத்தாண்டவம், ஒரு தீவிரமான உடல் அசைவுகளைக் கொண்டது.

5. சித்திர அம்பலம் (திருக்குற்றாலம்)

குற்றாலத்தில் இறைவன் ஓவிய வடிவில் (சித்திரமாக) நடனமாடுகின்றார். இது 'மறைத்தல்' தொழிலைக் குறிக்கும் தாண்டவமாகும். இங்குள்ள ஓவியங்கள் தேவார காலத்து நடன நுணுக்கங்களை இன்றும் பறைசாற்றுகின்றன.

நடனக் கலையின் நுட்பங்கள்: தேவாரங்களில் வெளிப்படும் உடல்மொழி

தேவாரப் பாடல்கள் வெறும் துதிப் பாடல்கள் மட்டுமல்லாது, ஒரு நடனக் கலைஞர் கவனிக்க வேண்டிய அனைத்து அழகியல் கூறுகளையும் கொண்டுள்ளன. இதில் 'அங்கிக அபிநயம்' (உடல் அசைவு) மற்றும் 'சத்துவிக அபிநயம்' (மன உணர்வு) ஆகிய இரண்டும் ஒருங்கே மிளிர்கின்றன.

முகபாவங்களும் அங்கங்களும்

திருநாவுக்கரசரின் பாடல்களில் இறைவனின் முகபாவங்கள் மிக நுணுக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. "குமிண்சிரிப்பு" என்பது முகத்தில் தோன்றும் ஒரு மெல்லிய புன்னகையை (Mandhasmitha) குறிக்கிறது. இது சாந்த ரஸத்தின் வெளிப்பாடாகும். "குனித்த புருவம்" என்பது ஆக்ரோஷம் அல்லது தீவிரத்தைக் காட்டாமல், ஒரு விதமான கருணை கலந்த கவனத்தைக் குறிக்கிறது.

தாளமும் இசையும் (Rhythm and Music)

திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் 'சதி' எனப்படும் தாள ஒழுங்கு முறைகளைக் கொண்டுள்ளன. "சதிவழி வருவதோர் சதிரே" என்று அவர் பாடும்போது, இறைவனின் ஆடல் தாளக் கட்டுகளுக்கு (Jatis) உட்பட்டு அமைந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். சம்பந்தரின் பாடல்கள் இசைக்கருவிகளின் முழக்கத்தையும் விவரிக்கின்றன. "மடவார்கள் நடமாடி முழவதிர" என்று அவர் பாடுவது, கோயில்களில் பெண்கள் ஆடிய நடனத்திற்கு முழவு (மத்தளம்) வாசிக்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தேவாரங்களில் குறிப்பிடப்படும் நடனக் கலைச்சொற்கள்

தேவாரப் பாடல்களிலும் அதன் உரைகளிலும் சில முக்கியமான நடன அசைவுகள் குறித்த குறிப்புகள் உள்ளன.

- **உத்வர்த்திகம்**: கையை உயரச் சுழற்றி ஆடும் முறை.
- **பிருஷ்டானுஸாரிதம்**: கையைப் பின்புறமாக நீட்டி ஆடும் அசைவு.
- **ஆந்தோளிதம்**: கைகளை அகல வீசி ஆடும் நடை.
- **நம்ரம்**: கையை வளைத்து ஏந்துவது போன்ற முத்திரை.
- **சரலம்**: கையைப் பக்கவாட்டில் நீட்டி உள்வாங்குதல்.

இவை அனைத்தும் இன்றைய பரதநாட்டியத்தில் 'அடவுகள்' (Adavus) என்று அழைக்கப்படும் அடிப்படை அசைவுகளுக்கு இணையானவை.

நடராஜர் திருவுருவத்தின் தத்துவ அழகியல் (Iconography)

தேவாரங்களில் சித்தரிக்கப்படும் நடராஜர் வடிவம், ஒரு குறியீட்டு மொழியாகும். அதன் ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒரு தத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

1. **சடாமுடி**: இறைவனின் சடாமுடி நாலா திசைகளிலும் பரவி ஆடுவது, பிரபஞ்சத்தின் எல்லையற்ற விரிவைக் குறிக்கிறது. அதில் கங்கை மற்றும் சந்திரன் இருப்பது, ஆக்கமும் அழிவும் ஒருங்கே இருப்பதை உணர்த்துகிறது.
2. **திருவாசி**: நடராஜரைச் சுற்றியுள்ள நெருப்பு வட்டம் (Prabha Mandala) 51 தீப்பிழம்புகளைக் கொண்டது. இது 51 அட்சரங்களையும் (எழுத்துக்கள்), 'ஓம்' எனும் பிரணவ மந்திரத்தையும் குறிக்கிறது. இது பிரபஞ்சத்தின் ஆற்றலை (Energy) வெளிப்படுத்துகிறது.
3. **முயலகன்**: இறைவனின் பாதத்தின் கீழ் மிதிக்கப்படும் முயலகன் எனும் அரக்கன், மனிதனின் 'ஆணவம்' மற்றும் 'அறியாமை'யைக் குறிக்கிறான். அறியாமையை அடக்கினால் மட்டுமே இறைவனின் நடனத்தைக் காண முடியும் என்பது இதன் தத்துவமாகும்.
4. **நான்கு கரங்கள்**: இறைவனின் நான்கு கரங்களும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றன. வலது மேல் கையில் உள்ள உடுக்கை படைப்பையும், இடது மேல் கையில் உள்ள தீ அழிப்பையும், வலது கீழ் கை பாதுகாப்பையும் (அபயம்), இடது கீழ் கை சரணடைதலையும் குறிக்கின்றன.

தேவாரமும் பரதநாட்டியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியும்

இன்றைய பரதநாட்டியம் அதன் தற்போதைய வடிவத்தைப் பெறுவதற்குத் தேவாரக் காலம் ஒரு முக்கிய அடித்தளமாக அமைந்தது. தேவாரப் பதிகங்கள் கோயில்களில் பாடப்பட்டபோது, அவற்றுக்கு 'அபிநயம்' பிடிக்கும் மரபு தோன்றியது.

தேவரடியார் மரபும் கலைப் பாதுகாப்பும்

சோழர் காலத்தில், குறிப்பாக முதலாம் ராஜராஜ சோழன் காலத்தில், தேவாரப் பாடல்களுக்கு ஆட 400 தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் (நடனக் கலைஞர்கள்) நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் 'தேவரடியார்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தேவாரப் பதிகங்களில் உள்ள பக்திச் சுவையைத் தங்களின் ஆடல் மூலம் மக்களுக்கு விளக்கினர். இக்கலை மரபு 'தாசியாட்டம்' அல்லது 'சதிர்' என்று அழைக்கப்பட்டு, பின்னர் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் 'பரதநாட்டியம்' எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

தஞ்சை நால்வரின் சீரமைப்பு

19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தஞ்சை நால்வர், தேவாரங்களில் இருந்த ஆடல் கூறுகளை முறைப்படுத்தி 'மார்க்கம்' (Margam) எனும் வரிசையை உருவாக்கினர். 'அலாரிப்பு', 'ஜதீஸ்வரம்',

'சப்தம்', 'வர்ணம்', 'பதம்' மற்றும் 'தில்லானா' ஆகிய அனைத்து உறுப்புகளிலும் தேவாரங்களின் தத்துவச் சாரம் இன்றும் நீடிக்கிறது. குறிப்பாக, 'சப்தம்' மற்றும் 'பதம்' போன்ற நிலைகளில் தேவாரப் பாடல்களின் கருப்பொருள்கள் அதிகம் கையாளப்படுகின்றன.

நடன உறுப்பு	**தேவாரத் தொடர்பு**	**விளக்கம்**
புஷ்பாஞ்சலி	பதிகத் தொடக்கம்	இறைவனுக்கு மலர் தூவி வணக்கம் செய்தல்
அலாரிப்பு	தாள லயம்	உடலைத் தயார் செய்தல் (சம்பந்தரின் சதி முறை)
சப்தம்	இறைத் துதி	இறைவனின் புகழைப் பாடி ஆடுதல்
பதம்	பக்தி உணர்வு	நாயகி-நாயக பாவத்தில் இறைவனை வேண்டுதல்

தேவாரங்களில் ரஸ அனுபவம் (Aesthetic Emotions)

நடனக் கலையில் 'ரஸம்' என்பது மிக முக்கியமானது. தேவாரப் பாடல்களில் ஒன்பது வகை ரஸங்களும் (நவரசங்கள்) பயின்று வந்தாலும், பக்தி ரஸமே மேலோங்கி நிற்கிறது.

1. **சாந்த ரஸம்**: இறைவனின் "குமிண்சிரிப்பு" மற்றும் அமைதியான ஆடல் கோலங்கள் பக்தர்களுக்கு மன அமைதியைத் தருகின்றன.
2. **ரௌத்ர ரஸம்**: சங்கார தாண்டவத்தில் இறைவனின் சீற்றம் மற்றும் அழிக்கும் வேகம் இவற்றுக்கு உதாரணமாகின்றன.
3. **சிருங்கார ரஸம்**: இறைவனைத் தலைவனாகவும், ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் கொண்டு பாடப்படும் 'நாயகி-நாயக' பாவம் (Bridal Mysticism) இதில் மிக முக்கியமானது. திருநாவுக்கரசரின் ஐந்தாம் திருமுறையில் காணப்படும் "தாய்க்கூற்று" (Mother's Utterance) போன்ற இலக்கிய உத்திகள், தலைவி இறைவன்பால் கொண்ட காதலையும், அதனால் அவள் அடையும் மாற்றங்களையும் விவரிக்கின்றன.

இசை மற்றும் தாளக் கட்டமைப்புகள்

தேவாரப் பாடல்கள் 'பண்' எனப்படும் ராக அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டவை. ஒவ்வொரு பண்ணும் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வைத் தூண்டக்கூடியது. நடனத்திற்கு இசை எவ்வாறு ஆதாரமாக அமைகிறதோ, அவ்வாறே தேவாரப் பாடல்களுக்குப் பண் அமைப்பும், தாளக் கட்டும் ஆதாரமாக உள்ளன.

பண்ணும் உணர்வும் (Ragas and Emotions)

பண் / ராகம்	**வெளிப்படும் உணர்வு**	**நடனச் சூழல்**
பைரவி	பக்தி மற்றும் ஏக்கம்	இறைவனிடம் முறையிடும் பாடல்கள்

பண் / ராகம்	வெளிப்படும் உணர்வு	நடனச் சூழல்
ஹம்சத்வனி	மகிழ்ச்சி மற்றும் களிப்பு	ஆனந்த தாண்டவ வர்ணனைகள்
கம்போதி	வீரம் மற்றும் பெருமிதம்	இறைவனின் வெற்றிகளைப் பாடும்போது
மோகனம்	அமைதி மற்றும் சந்தோஷம்	மாலை நேரப் பிரதோஷ நடனங்கள்

நடனக் கலைக்குத் தேவையான தாளங்களில் ஆதி தாளம், ரூபக தாளம், மிஸ்ர சாபு போன்றவை தேவார காலத்து இசை மரபிலிருந்து வளர்ந்தவையே ஆகும்.

முடிவுரை: தேவாரத்தின் சமகாலத் தேவை

தேவாரப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள நடன வடிவங்கள் மற்றும் அழகியல் கூறுகள், தமிழரின் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றன. இவை வெறும் பழங்கால இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது, இன்றும் உயிருடன் இருக்கும் கலை மரபுகளின் வேர்களாக உள்ளன. இறைவனின் ஆடல் என்பது பிரபஞ்சத்தின் சமநிலையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு மாபெரும் இயக்கமாகும். தேவாரங்கள் வாயிலாக நாம் உணரும் இந்த அழகியல், மனிதனின் மன அழுத்தத்தைப் போக்கி, அவனை ஒரு உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

பக்தி இயக்க காலத்து நடனச் சிந்தனைகள், செவ்வியல் நடனமான பரதநாட்டியம் உலகளாவிய அங்கீகாரம் பெற அடித்தளமிட்டன. இப்பாடல்களில் உள்ள தத்துவங்களையும், கலை நுணுக்கங்களையும் ஆய்வு செய்வது, நமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்ல உதவும். தேவாரங்கள் காட்டும் 'ஆடவல்லான்' என்ற குறியீடு, என்றும் அழியாத கலை அழகியலின் சின்னமாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள் (இலக்கிய ஆதாரங்கள் மற்றும் நவீன ஆய்வுகள்)

- அங்கயற்கண்ணி, இ. "திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்களில் இசை." தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2001..
- கிருஷ்ணன், எஸ். "தமிழ் சமயக் கலை மற்றும் நடனம்." மதுரை: இந்து சமயக் கல்வி நிறுவனம், 2018..
- சாமிநாதன், என். "சைவ சங்கீத பாரம்பரியம் மற்றும் தேவாரப் பாடல்கள்." சென்னை: ஆர்மேலியன் பதிப்பகம், 2010..
- பாலசுப்பிரமணியம், கே. "தமிழ் பாரம்பரிய நடனங்கள்." சென்னை: கவிதா பதிப்பகம், 2017..
- மகேந்திரன், டி. "நடனக் கலை மற்றும் இசை ஒத்திசைவு." திருச்சி: கலாச்சாரக் கல்வி பதிப்பகம், 2020..
- ராமச்சந்திரன், வி. "தேவாரங்களில் இசை மற்றும் நடனச் சித்தாந்தம்." சென்னை: தமிழ்த்தமிழ் பதிப்பகம், 2008..

- Gunapalasingam, V., and R. Suresh. "Religious Traditions in Tamil Nadu During the Devaram Period." Indian Journal of Tamil, vol. 5, no. 1, 2024..
- Jeyarasa, Sabha. "Aadal Alakiyal." 1999..
- Vellaivaranan, V. "Panniru Thirumurai." Annamalai University, 1962..
- Sadaiyappan, S. "Thirunavukkarasar Devaram - Tirumurais 4, 5, and 6: Original Text and Commentary." Aruna Publications, 2021..

Bibliography (Literary Sources and Modern Studies)

- **Angayarkanni, E.** *Music in the Devaram Hymns of Thirunavukkarasar.* Thanjavur: Tamil University, 2001.
- **Krishnan, S.** *Tamil Religious Art and Dance.* Madurai: Hindu Religious Education Institute, 2018.
- **Swaminathan, N.** *The Shaivite Musical Tradition and Devaram Hymns.* Chennai: Armelian Publications, 2010.
- **Balasubramaniam, K.** *Traditional Dances of Tamil Nadu.* Chennai: Kavitha Publications, 2017.
- **Mahendran, T.** *The Harmony of Dance and Music.* Trichy: Cultural Education Publications, 2020.
- **Ramachandran, V.** *The Philosophy of Music and Dance in the Devarams.* Chennai: Tamiltamil Publications, 2008.
- **Gunapalasingam, V., and R. Suresh.** "Religious Traditions in Tamil Nadu During the Devaram Period." *Indian Journal of Tamil*, vol. 5, no. 1, 2024.
- **Jeyarasa, Sabha.** *Aadal Alakiyal (The Aesthetics of Dance).* 1999.
- **Vellaivaranan, V.** *Panniru Thirumurai (The Twelve Holy Scriptures).* Annamalai University, 1962.
- **Sadaiyappan, S.** *Thirunavukkarasar Devaram - Tirumurais 4, 5, and 6: Original Text and Commentary.* Aruna Publications, 2021.